

रिक् H. 1242. — Vgl. उप०, घवहालिका.

हालबन्ध n. Sammelname von कलबन्ध gaṇa खण्डिकादि zu P. 4, 2, 45.

हालकल n. = हालाकल ein best. Gift TRIK. 1, 2, 4. ÇABDAR. im ÇKDR. Spr. (II) 2992, v. 1.

हालकाल n. desgl. ÇABDAR. im ÇKDR.

हालास्य N. pr. einer dem Çiva geheiligten Oertlichkeit: °माहात्म्य Verz. d. Kop. H. 5, b. fgg. MACK. Coll. 1, 91. Verz. d. Oxf. H. 84, b, 11.

हालाकृ m. = कलाकृ ein scheckiges Pferd ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

हालाकल 1) m. a) eine best. Giftpflanze, welche im Himālaja in Kishkindhā und am Meere in Koṅkaṇa wachsen soll; ihre Früchte gleichen den Zitzen einer Kuh BhāVAPR. 5. — b) eine Eidechsenart HALĀ. 2, 102. — c) = 4) H. 1195, Schol. Spr. (II) 7388. — 2) f. घ्रा etne kleine Mausart ĠĀṬĀDH. im ÇKDR. — 3) f. ई Brantwein RĀĠAN. im ÇKDR. — 4) n. ein best. starkes Gift, das aus den Knollen des Hālahala bereitet wird; nach R. und BhāG. P. das bei der Quirlung des Oceans gewonnene Gift. TRIK. 1, 2, 4. RĀĠAN. 6, 224. R. 1, 45, 21. SuçR. 2, 252, 7. Spr. (II) 814. 2992. 4677. 5499. 5957. 7124. 7387. Hem. JOGAÇ. 3, 15. BhāG. P. 8, 7, 18. 42. — Vgl. कलाकल, कालकल, कालकाल.

हालाकलधर m. Schlange ÇABDAR. im ÇKDR.

हालिका (von कल) adj. zum Pfluge gehörig P. 4, 3, 124. m. Pflüger 4, 81. AK. 2, 9, 64. RĀĠA-TAR. 4, 226. PAÑĒĀT. 225, 22. als Erklärung von गोविकर्त Schlächter Schol. zu KĀTJ. ÇR. 15, 3, 12. — Vgl. कलिका.

हालिङ्ग m. patron. von कलिङ्ग ÇAT. BR. 10, 4, 5, 1.

हालिनी f. eine Eidechsenart H. 1298.

हालु m. Zahn UĠĒVAL. zu UṅĀDIS. 1, 1. WILSON und ÇKDR. nach TRIK.; हालु die gedr. Ausg.

हालेय m. patron. von कलि gaṇa गृध्रादि zu P. 4, 1, 136. KĀTJ. ÇR. 10, 2, 21. PRAVĀRĀDHJ. in Verz. d. B. H. 59, 6. N. pr. eines Sohnes des Anishṭakarman (vgl. हाल) BhāG. P. 12, 1, 23.

हाव (von हू = क्लृ) m. Herbeiruf ĠĀṬĀDH. im ÇKDR. Bez. verschiedener Lockkünste verliebter Weiber AK. 1, 1, 7, 32. TRIK. 3, 3, 303. H. 509. HALĀ. 1, 89. BHARATA beim Schol. zu NALOD. 2, 55. DAÇAR. 2, 31. SĀH. D. 125. 127. 509. PRATĀPAR. 55, a. SUBHĀSH. 296, 27. MBu. 1, 3905. 3, 1787. 5, 237. 243. HARIV. 12006 (die neuere Ausg. देवकन्याप्रहारी: st. देवकन्याङ्गहारी:). Spr. (II) 7028. MĀRK. P. 106, 60. Verz. d. Oxf. H. 123, a, 39. VOP. 24, 13. महावम् BHATṬ. 3, 43. — हाव MĀRK. P. 33, 15 wohl fehlerhaft für हार.

हावनी f. N. pr. einer Tochter des Rshi Rġu Verz. d. Oxf. H. 32, b, 40.

हाविन् in एकं ÇĀKH. ÇR. 2, 12, 9. = एककवनसाधुकारिन् Comm.

हाविर्धान adj. das Wort कविर्धान enthaltend gaṇa विमुक्तादि zu P. 5, 2, 61.

हाविर्धानि m. patron. von कविर्धान BhāG. P. 4, 24, 9.

हाविर्पञ्चिक adj. von कविर्पञ्च. मास LĀṬJ. 10, 10, 6.

हाविर्पञ्चिज्ज adj. desgl. KĀTJ. ÇR. 25, 2, 7.

हाविष्कृत (von कविष्कृत) n. Bez. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 247, a. PAÑĒĀV. BR. 15, 5, 17. NIDĀNAS. 8, 4.

हाविष्मत (von कविष्मत्) n. desgl. Ind. St. 3, 247, a. PAÑĒĀV. BR. 11, 10, 9. NIDĀNAS. 8, 4.

हाश्वु interj. Ausruf der Freude in einem Sāman TAITṬ. UP. 3, 10, 5. fgg.

हासु, हासते wetlaufen NIB. 9, 39. घश्वे हासमाने RV. 3, 33, 1. 1, 169,

2. एष सूर्येण हासते 9, 27, 5. AV. 4, 36, 5. — Vgl. 1. हस, हसना.

— caus. wetlaufen lassen: नावाजिनं वाजिनी हासयत्ति RV. 3, 53, 24.

हास und हास (von 2. हस) 1) m. P. 3, 3, 62. 6, 1, 216. am Ende eines adj. comp. f. घ्रा. a) das Lachen, Gelächter, laute Heiterkeit; häufig pl.

AK. 1, 1, 7, 19. सोत्प्रास 34. H. 72. 296. HALĀ. 1, 91. MBH. 7, 1557. प्र-

जहास महाहासम् 5582. हासम् 12, 12531. जहास सस्वनं हासम् 14, 2164.

HARIV. 1276. MBH. 13, 3783. HARIV. 3740. 15073. 18740. हासं मुमुचु:

15741. R. GORR. 1, 35, 15. R. SCHL. 2, 35, 19. MĀRĠH. 131, 14. RAGH. 12,

36. Spr. (II) 1028. 2912. लज्जिता: 4646. 6182. नित्यकसैर्कृता: स्त्रिय:

7442. VARĀH. BRH. S. 86, 22. 104, 63. BRH. 3, 2. KATHĀS. 7, 46. 18, 47.

विलासहासादि चक्रे 49, 48. हृदंश्याधत् (so lesen wir) लोकस्य हासम् 61,

23. °शील 114, 65. fg. ज्ञात° adj. RĀĠA-TAR. 5, 437. DAÇAR. 4, 69. SĀH. D.

52, 12. 207. MĀRK. P. 25, 17. ईषहासा 26, 8. 63, 44. fg. 76, 5. BhāG. P. 1,

9, 24. 40. 11, 10. 37. 2, 1, 31. 2, 11. 7, 25. 9, 15. 3, 2, 14. 4, 10. 20, 30. 25,

36. 27, 30. 28, 32. 4, 7, 21. 5, 1, 10. 5, 31. 8, 8, 17. 24. 9, 24, 64. PAÑĒĀR. 3,

11, 4. NALOD. 1, 31. हासास्पद MĀRK. P. 65, 24. घत्तहास PAÑĒĀT. 187, 1.

महा° adj. laut lachend R. 6, 21, 19. स° adj. von Lachen begleitet BhāG.

P. 5, 2, 6. lachend VARĀH. BRH. S. 12, 8. 13, 1. KATHĀS. 61, 13. DhŪRTAS.

66, 5. SĀH. D. 34, 5. महासम् adv. ÇĀK. CH. 10, 4. UTTARAR. 101, 19 (136,

1). KATHĀS. 24, 74. — b) das Verlachen, Verspotten Jmdes (gen.) R. 1,

3, 19 (13 GORR.). — c) worüber man lacht, Scherz, Spass: घ्राष्यान°

eine komische Geschichte KATHĀS. 57, 49. खर्जू° 61, 36. मुग्धहासकथा:

56. — d) das hellweisse Aussehen eines Dinges wird als ein Lachen

(wobei die weissen Zähne zum Vorschein kommen) desselben angese-

hen: शारदमेघमं हासं मुक्त्वा R. 7, 20, 22. कुमुदरुचिरहासा R. 3, 28. सु-

न्दरतराधरकुन्द° BhāG. P. 3, 15, 44. मुखाब्ज° 10, 23, 22. अयदिग्जयसा-

नन्दकौवरी° KATHĀS. 120, 16. कैलास° 19, 107. चन्द्र° SĀH. D. 130, 11.

अतिरुचिरमन्दहासचन्द्रातप PAÑĒĀR. 3, 5, 25. चामरहासि: (°हारी: schlecht

die neuere Ausg.) HARIV. 4649. कन्दल° 3558. फेनहासैर्कसिष्यत्ति 5785.

फेनविलासप्रेस्वलहासा KHANDOM. 119. कारकावष्टि° MEGH. 55. कंसहासा

निम्नगा: VARĀH. BRH. S. 56, 7. हार° RĀĠA-TAR. 1, 90 (beide Ausgg. हर°).

BhāG. P. 10, 35, 4. स्थलपद्म° (blüht anfänglich weiss) BHATṬ. 2, 3 (= वि-

कास Comm.). — e) Hochmuth (vgl. स्मय) BhāG. P. 6, 8, 14. — 2) f. घ्रा

ein N. der Durgā (oder ist etwa हासभीमा zu lesen?) H. Ç. 52. — Vgl.

गाण°, ग्रीष्म°, चन्द्र°, जल°, पुष्प°, भीम°, महा°, मास°, यम°, रजनी°,

रात्रि° वन°, सु°.

हासक 1) m. (vom caus. von 2. हस) Spassmacher MBu. 12, 1329. R.

GORR. 2, 32, 21. — 2) f. हासिका (von 2. हस) das Lachen, Gelächter H.

296. — Vgl. ग्राम°, राज°, वन°, क्लि°.

हासन (vom caus. von 2. हस) adj. Jmd zum Lachen bringend, komisch

KATHĀS. 20, 119. 49, 12. 60, 147. लोक° 39, 193.

हासवती f. N. pr. einer Tantra-Gottheit VJUTP. 105.

हासम् ved. UṅĀDIS. 4, 220. m. = चन्द्र UĠĒVAL.

हासिन् (von 2. हस) 1) adj. a) lachend PAÑĒĀR. 4, 8, 39. मोघ° in den

Tag hinein KĀTJ. 25, 6. अन्म° MBH. 5, 2022. चारुहासिनी (s. auch des.)

1, 906. 4, 418. HARIV. 9179 (nach der Lesart der neueren Ausg.) R.